On Para Ver

Mehmet Emin Yurdakul

On Para Ver — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=On_Para_Ver&oldid=165449 (revizyon 165449). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

— Beyefendi, çoluğunun, çocuğunun başıyçin
On paracık sadaka ver; ihtiyarı sevindir.
— Öf, usandık bu dilenci sürüsünden, bütün gün.
Allah versin!
— Elim tutmaz, gözüm görmez, alildir!
— Allah versin...

Allah versin, yalan değil, pek gerçek.
Evet, Allah bu âlemde büyük, küçük herkese
İstediği şeyleri hep, çalışırsa verecek;
Lâkin onun eli tutmaz, yahut gözü görmezse,
O bir çuval kemik gibi sürüklenir dururşa,
Süprüntülü kaldırımlar, keskin taşlar, duvarlar
Her gün onu düşürürse, ona yumruk vururşa...
Sorarım ki bu sakatçık ne iş görür, ne yapar?...

Toprak ondan nesi varsa esirger:
«Sen değilsin benim için ter döken;
Açlığından her ne olsan, gebersen,
İşte her şey, fakat sana vermem.» der.

İnsan onu iter, kakar, azarlar;
Hiç demez ki: «Bu mahluk da insandır,
Bu kalbi de acı sözler sızlatır,
Bunda dahi her ruh gibi bir ruh var.»

On para ver, bir düşmüşe el uzat;
Sağlamlara: «Yardım!» diyor bir sakat;
Zenginlikten hak istiyor yoksulluk.

On para ver, her gün gibi bugün de,
Çörden çöpten bir kulübe önünde
Ah, kim bilir, bekleşiyor kaç çocuk?...